INDEKS 31653

DZIENNIK URZĘDOWY GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

Warszawa, dnia 1 października 1979 r. Nr 2 Poz. 3—6

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA

PISMO OKÓLNE

KOMUNIKAT

3

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 25 maja 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obowiązkowego podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w resorcie kultury fizycznej i turystyki, resortowych jednostek wyznaczonych do prowadzenia studiów podyplomowych i kursów zawodowych oraz trybu opiniowania i zatwierdzania programów dokształcania i doskonalenia.

Na podstawie § 1 ust. 3 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1978 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 20, poz. 88), § 1 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1978 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu (Dz. U. Nr 18, poz. 82) oraz § 7, 14 i 15 ust. 1 uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski z 1970 r. Nr 16, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W § 1 zarządzenia nr 25 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 13 maja 1974 r. w sprawie obowiązkowego podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w resorcie kultury fizycznej i turystyki, resortowych jednostek uprawnionych do prowadzenia studiów podyplomowych i kursów zawodowych oraz trybu opiniowania i zatwierdzania programów dokształcania i doskonalenia (Dz. Urz. GKKFiT z 1974 r. Nr 5, poz. 22 i z 1978 r. Nr 3, poz. 5) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zasady i program doskonalenia kwalifikacji zawodowych absolwentów szkół wyższych po odbyciu wstępnego stażu pracy mogą być określone odrębną decyzją".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1979 r.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu *M. Renke*	Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki *T. Andrzejewska*

4

ZARZĄDZENIE Nr 10

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 4 września 1979 r.

w sprawie współdziałania jednostek organizacyjnych działających w zakresie turystyki z organami samorządu mieszkańców.

Na podstawie § 7 ust. 1 pkt 8 uchwały nr 133 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1973 r. w sprawie zadań prezydiów rad narodowych oraz naczelników miast i gmin w dziedzinie rozwoju i działalności samorządu mieszkańców w miastach (Monitor Polski Nr 26, poz. 158) w związku z § 9 załącznika do uchwały Rady Państwa z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie ramowego regulaminu (statutu) samorządu mieszkańców w miastach (Monitor Polski Nr 24, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się wytyczne w sprawie zasad współdziałania jednostek organizacyjnych działających w zakresie turystyki z organami samorządu mieszkańców, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Tracą moc wytyczne Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 czerwca 1973 r. w sprawie zasad współdziałania jednostek kultury fizycznej i turystyki z organami samorządu mieszkańców.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu: *T. Andrzejewska*

Załącznik do zarządzenia nr 10 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 4 września 1979 r. (poz. 4)

WYTYCZNE

w sprawie zasad współdziałania jednostek organizacyjnych działających w zakresie turystyki z organami samorządu mieszkańców.

1. Zaleca się wszystkim jednostkom organizacyjnym działającym w zakresie turystyki, zwanym dalej „jednostkami organizacyjnymi", aktywne współdziałanie z organami samorządu mieszkańców w rozwijaniu turystyki w osiedlach mieszkaniowych oraz udzielanie organom samorządu mieszkańców w tym zakresie systematycznej i wszechstronnej pomocy.

2. Zasady współdziałania oraz formy pomocy, o których mowa w ust. 1, powinny — na stopniu podstawowych ogniw jednostek organizacyjnych, w tym zwłaszcza Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego i Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe oraz Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych — obejmować:

1) udział przedstawicieli tych ogniw w pracach komitetów osiedlowych (obwodowych) i ich komisjach (sekcjach),
2) zapraszanie na posiedzenia tych ogniw — przedstawicieli komitetów osiedlowych (obwodowych),
3) inspirowanie w komitetach osiedlowych (obwodowych) działalności w dziedzinie turystyki,
4) tworzenie w osiedlach podstawowych ogniw społecznych organizacji turystyki, a przede wszystkim PTTK,
5) tworzeniu w osiedlach, opierając się na pomocy fachowego aktywu turystycznego, wypożyczalni popularnego sprzętu
6) turystyczno-rekreacyjnego,
uwzględnianie w planach i programach bezpośredniej działalności
7) turystyczno-wypoczynkowej na terenie osiedli,
prowadzenie wśród mieszkańców osiedli — działalności informacyjno-propagandowej i instruktażowej oraz poradnictwa w za-
8) kresie turystyki i wypoczynku,
zapewnienie udziału fachowej kadry w organizowaniu turystyki i wypoczynku w osiedlach, a także organizowanie szkolenia społecznej kadry spośród mieszkańców osiedli,
9) organizowanie dla mieszkańców osiedli wycieczek i innych popularnych imprez turystycznych wypoczynku, spotkań połączonych z pogadankami, przeglądem fotogramów i przeźroczy o tematyce turystycznej, jak również prezentacją zbiorów pamiątek z wypraw turystycznych,
10) inspirowanie i udział w wytyczaniu szlaków turystycznych i ścieżek kolarskich, organizowanie suszarni turystycznego sprzętu polowego itp.,
11) współdziałanie z organami samorządu mieszkańców w organizowaniu wypoczynku po pracy, a przede wszystkim udzielanie pomocy w organizowaniu i właściwym zagospodarowaniu miejsc wypoczynku oraz udostępnianie własnych obiektów i urządzeń wypoczynkowych,
12) wnioskowanie o wyróżnianie zasłużonych dla rozwoju turystyki i wypoczynku działaczy organów samorządu mieszkańców a także mieszkańców.

3. Zasady współdziałania oraz formy pomocy, o których mowa w ust. 1, na stopniu podstawowym terenowych organów administracji państwowej obejmują:

1) zapraszanie do udziału w pracach społecznych komitetów kultury fizycznej i turystyki przedstawicieli organów samorządu mieszkańców oraz utrzymywanie w sprawach turystyki stałej łączności z komitetami osiedlowymi (obwodowymi),
2) wprowadzanie do tematyki posiedzeń rad narodowych i społecznych komitetów kultury fizycznej i turystyki okresowych ocen i informacji dotyczących stanu i rozwoju turystyki i wypoczynku w osiedlach
3) zasięganie opinii oraz konsultowanie z organami samorządu mieszkańców problemów związanych z rozwojem turystyki i wypoczynku,

4) inspirowanie i tworzenie warunków do powstawania i działania w osiedlach społecznych organizacji turystyki, a przede wszystkim PTTK, udzielanie pomocy ogniwom tych organizacji działającym w osiedlach m. in. w tworzeniu osiedlowych wypożyczalni sprzętu turystyczno-wypoczynkowego oraz szkoleniu społecznej kadry organizatorów turystyki,
5) wyróżnianie działaczy społecznych samorządu mieszkańców i działaczy stowarzyszeń turystycznych za osiągnięcia w krzewieniu turystyki i wypoczynku wśród mieszkańców osiedli.

4. Centralne władze jednostek organizacyjnych zapewnią w swych programach realizację zasad współdziałania ustalonych wytycznymi oraz będą udzielać pomocy w realizacji zadań wynikających z tych zasad. W szczególności zapewnią pomoc organizacyjną i materialną w przygotowaniu specjalistycznych opracowań dotyczących turystyki i wypoczynku mieszkańców osiedli, w tym odpowiednich rodzajów imprez i zajęć dla dzieci i młodzieży w okresach wakacyjnych.

5. Instytut Turystyki zapewnia współudział i pomoc w określaniu kierunków i opracowaniu programów turystyki i wypoczynku w osiedlach mieszkaniowych

---

5

ZARZĄDZENIE Nr 11

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 4 września 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad oraz trybu zaliczania zakładów hotelarskich, domków turystycznych i obozowisk turystycznych do poszczególnych kategorii.

Na podstawie § 1 ust. 3 pkt 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1978 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 18 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 7 czerwca 1977 r. w sprawie zasad oraz trybu zaliczania zakładów hotelarskich, domków turystycznych i obozowisk turystycznych do poszczególnych kategorii (Dz. Urz. GKKFiT z 1977 r. Nr 4, poz. 16 i Nr 8, poz. 29) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 dodaje się ust. 4—7 w brzmieniu:

„4. Wszystkie hotele i motele powinny dysponować w każdej jednostce mieszkalnej pełnym węzłem higieniczno-sanitarnym.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do pokoi 1 i 2-osobowych w domach wycieczkowych oraz pensjonatach I i II kategorii.

6. Przepisy ust. 4 i 5 dotyczą inwestycji zakładów hotelarskich, których realizacja zostanie rozpoczęta po dniu 1 stycznia 1981 r.

7. Wszystkie zakłady hotelarskie, z wyjątkiem schronisk, powinny dysponować łóżeczkami dziecinnymi, które na życzenie gości będą dostawiane jako dodatkowe miejsca noclegowe.”,

2) w § 7 ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1) Główny Komitet Turystyki — hotele i motele kat. lux (*****), cztery gwiazdki (****) i trzy gwiazdki (***) oraz inne obiekty hotelarskie do I kategorii z wyjątkiem uspołecznionych pokoi gościnnych,

2) właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — wszystkie obiekty hotelarskie do pozostałych kategorii oraz uspołecznione pokoje gościnne do wszystkich kategorii, z wyjątkiem pól biwakowych”,

3) w § 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Upoważnia się Dyrektora Generalnego Centrali Turystycznej „Orbis” do zaliczania obiektów hotelarskich „Orbis” do poszczególnych kategorii.”,

4) w § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rekomendację zakładów hotelarskich powierza się Zrzeszeniu Polskich Hoteli Turystycznych, a campingów — Polskiej Federacji Campingu.”,

5) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11.1. Nie dopuszcza się odstępstw od minimalnych wymagań obowiązujących obiekty hotelarskie poszczególnych kategorii.

2. Wyjątek od zasady, o której mowa w ust. 1, dotyczy obiektów hotelarskich:

1) wybudowanych według wymagań międzynarodowych systemów hotelarskich jak Intercontinental Hotels Corporation, Holiday Inns i inne,

2) znajdujących się w obiektach zabytkowych które są zlokalizowane w zespołach zabytkowych lub w innych obiektach wybudowanych do dnia 1 stycznia 1979 r.

3. Odstępstwa określone w ust. 2 mogą:

1) dotyczyć przede wszystkim takich wymagań, od których odstępstwa są uzasadnione trudnościami technicznymi i które dotyczą tylko części obiektu hotelarskiego, oraz

2) być stosowane wyłącznie za zgodą Głównego Komitetu Turystyki na wniosek właściwej Wojewódzkiej Komisji.”,

6) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13.1. Zakłady hotelarskie i campingi są obowiązane prowadzić działalność gastronomiczną zgodnie:

1) z minimalnymi wymaganiami, stanowiącymi załącznik nr 11—15 do zarządzenia,

2) ze szczegółowymi wymaganiami określonymi odrębnymi przepisami ustalonymi przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

2. Placówki gastronomiczne zakładów hotelarskich powinny specjalizować się w produkcji i sprzedaży wyrobów jednej z trzech rodzajów kuchni: polskiej, staropolskiej lub regionalnej,

3. Wyjątek od zasady określonej w ust. 2 jest dopuszczalny za zgodą właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.”,

7) w załącznikach nr 1—5 skreśla się minimalne wymagania dotyczące części gastronomicznej,

8) w załączniku nr 1 dodaje się lp. 24a w brzmieniu:

1	2	3	4	5	6	7
24a	sprzedaż podstawowych drobnych artykułów przez pracowników recepcji (kosmetyki, pamiątki turystyczne itp.)	—	—	—	+	+

9) w załączniku nr 1 pod lp. 28 w rubryce 6 dodaje się znak "+„ ,

10) w załączniku nr 6:

a) pod lp. 9 w rubryce 5 dodaje się odsyłacz „3)”,

b) pod lp. 11 w rubryce 2 wyraz „użytkowników" zastępuje się wyrazami „stanowisk obozowania",

c) pod lp. 12 w rubryce 2 po wyrazach „1 na 100 stanowisk" dodaje się wyraz „obozowania",

d) uwaga 7 otrzymuje brzmienie:

„7) obowiązuje od sezonu 1979 r., a wymaganie dotyczące stanowisk mycia samochodów — tylko na campingach o pojemności ponad 200 użytkowników w miejscowościach, w których istnieje kanalizacja umożliwiająca odprowadzanie ścieków,"

11) ustala się załączniki nr 11—15 w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Przewodniczący Komitetu: *T. Andrzejewska*

Załącznik do zarządzenia nr 11 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 4 września 1979 r. (poz. 5)

Załącznik nr 11

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE CZĘŚCI GASTRONOMICZNEJ W HOTELACH I MOTELACH

Lp.	Rodzaj placówek gastronomicznych oraz usług świadczonych przez gastronomię przyhotelową	Kategoria hotelu — motelu				
		*****	****	***	**	*
1	2	3	4	5	6	7
1	Restauracja kategorii	I	II	II	—	—
2	Bar restauracyjny kategorii	—	—	—	II 1) 4)	—
3	Bar rozrywkowy kategorii	I	—	—	—	—
4	Bar alkoholowy kategorii	I	I 2)	—	—	—
5	Bar przekąskowy kategorii	—	—	—	III 1) 4)	—
6	Bar uniwersalny kategorii	—	—	—	III 1) 4)	—
7	Bar szybkiej obsługi kategorii	—	—	—	III 1) 4)	—
8	Kawiarnia kategorii	I	II 3)	II 3)	—	—
9	Bar kawowy kategorii	—	III 3)	III 3)	—	—
10	Sale bankietowe	+ 2)	+ 2)	—	—	—
11	Podawanie posiłków do pokoi	+ 2)	+ 2)	—	—	—
12	Podawanie śniadań do pokoi	+ 2)	+ 2)	+ 2)	—	—
13	Sprzedaż przynajmniej gorących napojów	+	+	+	+	+

Uwagi: 1) co najmniej jeden z rodzajów barów,
2) nie obowiązuje w motelach,
3) kawiarnia lub bar kawowy,
4) w obiektach oddanych do eksploatacji przed 1.I.1980 r. dopuszcza się alternatywnie placówkę gastronomiczną, zapewniającą całodzienne posiłki: śniadania, obiady, kolacje, w odległości do 50 m od hotelu (motelu).

Załącznik nr 12

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE CZĘŚCI GASTRONOMICZNEJ W PENSJONATACH

Lp.	Rodzaj placówek gastronomicznych oraz usług świadczonych przez gastronomię przyhotelową	Kategoria pensjonatu		
		I	II	III
1	2	3	4	5
1	Kawiarnia kategorii	I 1)	—	—
2	Jadalnia	+ 2)3)	+ 2)3)	+ 2)3)
3	Jadłodajnia kategorii	II 2)4)5)	II 2)4)6)	II 2)4)7)
4	Podawanie śniadań do pokoi	+	—	—
5	Minimalna liczba zestawów obiadowych i kolacyjnych w tym: 1 zestaw dietetyczny 8)	4	3	2

Uwagi: 1) w pensjonatach powyżej 150 miejsc noclegowych,
2) jadalnia lub jedna z placówek gastronomicznych,
3) wymagania kategoryzacyjne dla jadalni oraz dla placówek wydających całodzienne posiłki domowe określają odrębne wytyczne Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki,
4) zamiast jadłodajni może występować inna placówka gastronomiczna kategorii nie niższej niż II, a w pensjonatach III kategorii nie niższej niż III z obsługą kelnerską zapewniająca całodzienne posiłki (śniadania, obiady, kolacje) lub wydawanie całodziennych posiłków domowych,
5) jadłodajnia turystyczna kategorii A—B na niezagospodarowanych terenach,
6) jadłodajnia turystyczna kategorii B na niezagospodarowanych terenach,
7) jadłodajnia turystyczna kategorii B—C na niezagospodarowanych terenach,
8) nie dotyczy pensjonatów świadczących usługi ogólnie dostępne tylko w określonym zakresie.

Załącznik nr 13

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE CZĘŚCI GASTRONOMICZNEJ W DOMACH WYCIECZKOWYCH

Lp.	Rodzaj placówek gastronomicznych oraz usług świadczonych przez gastronomię przyhotelową	Kategoria domów wycieczkowych		
		I	II	III
1	2	3	4	5
1	Restauracja kategorii	II[1]	III[2]	—
2	Bar restauracyjny kategorii	II[3] [4]	—	—
3	Bar przekąskowy kategorii	—	IV[3] [4] [5]	—
4	Bar uniwersalny kategorii	III[3] [4] [5]	IV[3] [4] [5]	—
5	Bar szybkiej obsługi kategorii	III[3] [4] [5]	IV[3] [4] [5]	—
6	Kawiarnia kategorii	III[6]	—	—
7	Bar kawowy kategorii	III[6]	—	—
8	Jadłodajnia kategorii	—	II[2] [7]	—
9	Bufet kategorii	—	—	V[8]
10	Podawanie śniadań do pokoi	+[9]	—	—
11	Sprzedaż przynajmniej gorących napojów	+	+	+

Uwagi:
1) jadłodajnia turystyczna kategorii B na niezagospodarowanych terenach,
2) restauracja lub jadłodajnia,
3) co najmniej jeden z rodzajów barów,
4) w domach wycieczkowych powyżej 250 miejsc,
5) bar kategorii B—C na niezagospodarowanych terenach,
6) kawiarnia lub bar kawowy,
7) jadłodajnia turystyczna kategorii C na niezagospodarowanych terenach,
8) bufet turystyczny kategorii C na niezagospodarowanych terenach w domach wycieczkowych o co najmniej 300 miejscach,
9) co najmniej do pokoi 1—2 osobowych.

Załącznik nr 14

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE CZĘŚCI GASTRONOMICZNEJ W SCHRONISKACH

Lp.	Rodzaj placówek gastronomicznych	Kategoria schroniska		
		I	II	III
1	2	3	4	5
1	Jadłodajnia turystyczna	A—B	B	—
2	Bufet turystyczny	—	—	B—C
3	Kuchnia turystyczna[1]	+	+	+

Uwaga: 1) wyposażenie kuchni turystycznej obejmuje:
— stanowiska do przyrządzania posiłków we własnym zakresie,
— stanowiska do spożywania posiłków,
— stanowiska do zmywania naczyń.

Załącznik nr 15

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE CZĘŚCI GASTRONOMICZNEJ ZESPOŁU DOMKÓW TURYSTYCZNYCH

Lp.	Rodzaj placówek gastronomicznych	Kategoria zespołu domków turystycznych		
		I	II	III
1	2	3	4	5
1	Bar restauracyjny kategorii	II[1]	—	—
2	Bar przekąskowy kategorii	III[1]	IV[2]	—
3	Bar uniwersalny kategorii	III[1]	IV[2]	—
4	Bar szybkiej obsługi kategorii	III[1]	IV[2]	—
5	Jadłodajnia kategorii	II[1]	—	—
6	Bufet kategorii	—	V[3]	V[3]
7	Kuchnia turystyczna[4]	+	+	+
8	Punkt sprzedaży detalicznej artykułów spożywczych[5]	+	+	+

Uwagi:
1) jeden z wymienionych rodzajów, a na niezagospodarowanych terenach jadłodajnia turystyczna kategorii B lub bar turystyczny kategorii B—C,
2) w zespole powyżej 200 miejsc noclegowych jeden z wymienionych rodzajów, a na niezagospodarowanych terenach bar turystyczny kategorii B—C,

[3]) na terenach niezagospodarowanych bufet turystyczny kategorii B — C,
[4]) wyposażenie kuchni turystycznej obejmuje:
— stanowiska do przyrządzania posiłków we własnym zakresie,
— stanowiska do spożywania posiłków,
— stanowiska do zmywania naczyń,
[5]) w zespole domków turystycznych powyżej 300 miejsc noclegowych, o ile w promieniu 1 km nie ma sklepu spożywczego.

6

PISMO OKÓLNE Nr 3

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 22 września 1979 r.

w sprawie poprawy gospodarowania środkami transportu drogowego, akumulatorami i paliwami płynnymi.

W celu zapewnienia realizacji wytycznych Rady Ministrów w sprawie poprawy gospodarki transportowej z dnia 26 lipca 1979 r. oraz zarządzenia nr 53 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1979 r. w sprawie usprawnienia gospodarki akumulatorami i zarządzenia nr 54 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1979 r. w sprawie wyeliminowania nadużyć gospodarczych w obrocie silnikowymi paliwami płynnymi — ustala się, co następuje:

1. Kierownicy jednostek organizacyjnych działających w dziedzinie turystyki:

1) przeprowadzą kontrolę ilościowego i jakościowego stanu środków transportu drogowego; pojazdy zbędne lub wyeksploatowane powinny być eliminowane zgodnie z wytycznymi Głównego Komitetu Turystyki znak: AG-3/260-019/78 z dnia 13 listopada 1978 r.,
2) zastosują organizacyjno-techniczne środki zapewniające dalszą poprawę przewozów oraz lepsze wykorzystanie autobusów, mikrobusów i taboru ciężarowego, w tym samochodów samowyładowczych i dostawczych, a w szczególności podniesienie wskaźników ich gotowości technicznej, pełniejsze wykorzystanie ładowności oraz wyeliminowania pustych transportów oraz skrócenie czasu czynności załadowczych i wyładowczych,
3) ograniczą użyczanie pojazdów samochodowych do celów prywatnych, także odpłatnie, z wyjątkiem usług dla ludności,
4) zwrócą szczególną uwagę na organizację własnego zaplecza techniczno-naprawczego,
5) rozszerzą we własnym zakresie naprawy pojazdów metodą wymiany zespołów, co powinno skrócić czas postoju w okresie napraw,
6) zapewnią bezwzględne przestrzeganie zasady wydawania nowych kart drogowych kierowcom pojazdów wyłącznie po zwróceniu uprzednio wydanych kart drogowych,
7) spowodują ustalenia dla wszystkich pojazdów samochodowych norm zużycia paliw płynnych,
8) zapewnią przeprowadzanie systematycznej kontroli gospodarki paliwami płynnymi, a w szczególności:
   a) prawidłowości zapisów w kartach drogowych pod kątem zgodności z faktycznie wykonaną pracą przewozową,
   b) stosowania norm zużycia paliw płynnych oraz ich regularnego rozliczenia,
   c) prawidłowości działania urządzeń kontrolno-pomiarowych w pojazdach samochodowych,
9) zapewnią wyciąganie konsekwencji w stosunku do osób winnych prowadzenia wadliwej gospodarki paliwami płynnymi,
10) zwrócą szczególną uwagę na eksploatację, konserwację i naprawę kwasowych akumulatorów rozruchowych zwanych dalej „akumulatorami”, używanymi do rozruchu silników spalinowych,
11) zapewnią ścisłe przestrzeganie instrukcji obsługi oraz zaleceń producentów akumulatorów,
12) zapewnią systematyczną i sprawnie działającą kontrolę wewnętrzną w celu efektywniejszego gospodarowania środkami transportu drogowego.

2. Kierownicy jednostek organizacyjnych działających w dziedzinie turystyki zapewnią ścisłe przestrzeganie ustaleń:

1) pisma Zastępcy Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki znak: AG-3/260-012/78 z dnia 9 grudnia 1978 r. w sprawie poprawy gospodarki samochodowej i paliwami płynnymi,
2) pisma okólnego nr 1 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 2 marca 1979 r. w sprawie poprawy gospodarki i używania pojazdów samochodowych.

3. Pismo okólne obowiązuje z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: wz. *A. Trojnar*

KOMUNIKAT

DYREKTORA GABINETU PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 4 września 1979 r.

o porozumieniach w sprawie szkolenia i doskonalenia kadr turystyki.

Gabinet Przewodniczącego informuje, iż Główny Komitet Turystyki zawarł porozumienia w sprawie szkolenia i doskonalenia kadr turystyki, których tekst publikujemy poniżej.

Dyrektor Gabinetu: wz. *Z. Balkowski*

POROZUMIENIE

zawarte dnia 3 kwietnia 1979 r. pomiędzy Głównym Komitetem Turystyki a Zarządem Głównym Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego w sprawie szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych.

Główny Komitet Turystyki i Zarząd Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego na podstawie doświadczeń ze współpracy w latach 1972—1978 i zwiększonego zapotrzebowania na kwalifikowane kadry dla usług turystycznych, wynikającego z perspektyw rozwoju turystyki oraz dążenia do dalszego podnoszenia poziomu świadczonych usług, ustalają nowe kierunki i zasady dalszego współdziałania i postanawiają, co następuje:

§ 1.

Zarząd Główny Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego, zwany dalej ,,ZG ZZDZ , reprezentujący działalność wszystkich zakładów doskonalenia zawodowego, zobowiązuje się zorganizować szkolenie i doskonalenie zawodowe w formach pozaszkolnych przygotowując:
— kadry zawodowe gospodników i pracowników zakładów gastronomicznych,
— pracowników technicznej obsługi zakładów hotelarskich i brygad remontowo-budowlanych.

§ 2.

ZG ZZDZ i zakłady doskonalenia zawodowego zapewnią odpowiednie warunki organizacyjne, kadrę, bazę szkoleniową i środki dydaktyczne właściwe dla przyjętych kierunków szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych.

§ 3.

Główny Komitet Turystyki, zwany dalej ,,GKT", zobowiązuje się do:
1) zatwierdzania planów nauczania obowiązujących na kursach szkolenia i doskonalenia dla pracowników usług turystycznych organizowanych przez ZG ZZDZ,
2) przekazywania ZG ZZDZ informacji, uwag i wniosków zmierzających do rozwijania form i metod pracy organizacyjnej oraz podnoszenia poziomu prowadzonego przez zakłady doskonalenia zawodowego szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych,
3) wpływania na skuteczniejsze współdziałanie jednostek turystycznych z zakładami doskonalenia zawodowego w dziedzinie szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych.

§ 4.

1. Szczegółowe zasady współpracy w dziedzinie szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych wymienionych w § 1 określają wspólnie:
1) Centrala Turystyczna ,,Orbis , Zrzeszenie Gospodarki Turystycznej PTTK, Zarząd Działalności Gospodarczej PZMot, OST ,,Gromada z ZG ZZDZ,
2) wojewódzkie przedsiębiorstwa turystyczne z odpowiednimi zakładami doskonalenia zawodowego, przy współudziale wydziałów kultury fizycznej i turystyki urzędów wojewódzkich.

2. W zasadach, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić:
1) zapewnienie odpowiednich warunków do prawidłowej realizacji procesu dydaktycznego w zakresie ustalonych form szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych, a w szczególności:
   a) udostępnianie, w miarę możliwości, zakładom doskonalenia zawodowego obiektów hotelarsko-gastronomicznych do praktycznej nauki zawodu,
   b) wytypowanie kadry wykładowców i instruktorów przedmiotów zawodowych,
   c) dokonywanie prawidłowego naboru kandydatów na organizowane formy szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych,
   d) udział w komisjach kwalifikacyjno-egzaminacyjnych na kursach szkoleniowych kadr dla usług turystycznych,
2) utrzymywanie ścisłej współpracy z zakładami doskonalenia zawodowego w celu corocznego ustalania i weryfikowania kierunków i ilościowych potrzeb szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych,
3) dokonywanie oceny jakości i efektywności szkolenia i doskonalenia kadr dla usług turystycznych,
4) udzielanie gospodnikom pierwszeństwa w uzyskiwaniu zgody na prowadzenie określonych zakładów hotelarsko-gastronomicznych.

§ 5.

GKT i ZG ZZDZ czuwać będą nad realizacją niniejszego porozumienia oraz dokonywać okresowych analiz i ocen wyników współpracy.

§ 6.

Zmiany niniejszego porozumienia mogą być zaproponowane w każdym czasie przez każdą z umawiających się stron. Wprowadzenie zmian następuje w formie aneksu.

§ 7.

Porozumienie zostaje zawarte na lata 1979—1985. Może być ono rozwiązane przez każdą ze stron z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia.

§ 8.

Niniejsze porozumienie sporządzono w czterech jednobrzmiących egzemplarzach dla każdej ze stron.

Prezes ZG ZZDZ
J. Kowtun

Przewodniczący Komitetu
T. Andrzejewska

POROZUMIENIE

zawarte w dniu 23 lipca 1979 r. między Głównym Komitetem Turystyki a Zarządem Głównym Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa w sprawie podnoszenia poziomu wiedzy z zakresu naukowej organizacji i zarządzania w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Główny Komitet Turystyki.

W trosce o zapewnienie jak najlepszych warunków do realizacji zadań społeczno-gospodarczych Główny Komitet Turystyki i Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa zawierają porozumienie o współpracy w zakresie upowszechniania nauk o organizacji i zarządzaniu wśród pracowników centralnych i terenowych jednostek i organizacji turystycznych.

W tym celu obie strony ustalają zgodnie, co następuje:

§ 1.

Główny Komitet Turystyki, zwany dalej ,,Komitetem", oraz Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, zwane dalej

,,Towarzystwem'', będą inicjować i podejmować działalność szkoleniową, popularno-naukową i organizatorską dla systematycznego rozwijania postępu w dziedzinie organizacji i zarządzania wśród pracowników resortowych jednostek i organizacji turystycznych.

§ 2.

1. Komitet w ramach dalszego rozwijania działalności w zakresie podnoszenia kwalifikacji kadr turystyki zobowiązuje się do prowadzenia szkolenia w dziedzinie organizacji i zarządzania — przy współpracy Towarzystwa — dla kadry kierowniczej i pracowników instytucji i przedsiębiorstw zajmujących się świadczeniem usług turystycznych.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, dotyczyć będzie głównie:
— ustalania zakresu i kierunków szkolenia,
— organizowania prelekcji, odczytów, konferencji naukowych i spotkań dyskusyjnych o zasięgu ogólnopolskim i regionalnym,
— zapewniania kadry wykładowców o odpowiednim przygotowaniu zawodowym i pedagogicznym dla wszystkich form i kierunków szkolenia,
— doboru autorów do opracowywania programów na kursy zlecane Towarzystwu,
— opracowywania skryptów i innych publikacji dla słuchaczy kursów prowadzonych przez Towarzystwo na zlecenie Komitetu,
— przyznawanie nagród za wybitne osiągnięcia w dziedzinie organizacji i zarządzania, ogłaszania konkursów, a w szczególności współpracy i popularyzowania Turnieju Młodych Mistrzów Organizacji i konkursu na prace magisterskie i dyplomowe z tego zakresu.

§ 3.

1. Szczegółowe zasady współpracy w dziedzinach wymienionych w § 2 ust. 2 określają wspólnie:
1) Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Zarząd Główny Polskiego Związku Motorowego, Zarząd Ogólnokrajowej Spółdzielni Turystycznej ,,Gromada'', oraz Zarząd Spółdzielni Turystycznej ,,Turysta'' — z Zarządem Głównym Towarzystwa,
2) wojewódzkie przedsiębiorstwa turystyczne oraz terenowe oddziały organizacji wymienionych w pkt 1 — z terenowymi oddziałami Towarzystwa.

2. W zasadach, o których mowa w § 2 ust. 2, należy uwzględnić:
1) utrzymywanie ścisłej współpracy z terenowymi oddziałami Towarzystwa w celu corocznego ustalania i weryfikowania kierunków i ilościowych potrzeb szkolenia i doskonalenia pracowników turystyki,
2) dokonywanie prawidłowego naboru kandydatów na organizowane przez Towarzystwo formy szkolenia i doskonalenia pracowników turystyki,
3) uczestnictwo poprzez swoich przedstawicieli w pracach komisji egzaminacyjnych na kursach szkoleniowych dla pracowników turystyki,
4) dokonywanie oceny jakości i efektywności szkolenia i doskonalenia pracowników turystyki,
5) ustalanie zasad przyznawania nagród i ich finansowania dla pracowników i działaczy Towarzystwa za wybitne osiągnięcia w dziedzinie organizacji i zarządzania,
6) powoływanie komisji konkursowych, ustalanie kryteriów oceny prac magisterskich i dyplomowych zgłaszanych przez pracowników turystyki i wyższe uczelnie z zakresu organizacji i zarządzania oraz zasad ich wynagradzania i popularyzacji,
7) popularyzowanie wśród pracowników turystyki Turnieju Młodych Mistrzów Organizacji,
8) wpływanie na skuteczniejsze wdrażanie w organizacjach i jednostkach turystycznych nowatorskich naukowych rozwiązań z zakresu organizacji i zarządzania.

§ 4.

Towarzystwo zobowiązuje się organizować — przy współpracy z resortowymi jednostkami i organizacjami turystycznymi — koła Towarzystwa obejmujące wszystkich zainteresowanych problematyką organizacji i zarządzania, a szczególnie absolwentów i uczestników kursów prowadzonych na zlecenie Komitetu.

§ 5.

Komitet oraz jednostki i organizacje turystyczne zapewnią oddziałom terenowym i kołom Towarzystwa — na swoim terenie odpowiednie warunki i pomoc w rozwijaniu i szerzeniu wiedzy z zakresu organizacji i zarządzania wśród pracowników.

§ 6.

Komitet będzie rozwijał wśród jednostek i organizacji turystycznych inicjatywy dotyczące szerokiego korzystania z wydawnictw fachowych oraz z czasopism Towarzystwa, jak: ,,Przegląd Organizacji'', ,,Organizacja i Kierownictwo'', ,,Problemy Organizacji'', oraz popierania działalności Towarzystwa w charakterze członków wspierających.

§ 7.

Komitet i Towarzystwo prowadzić będą wymianę doświadczeń w ramach porozumienia oraz dokonywać okresowych analiz i ocen wyników współpracy.

§ 8.

Komitet będzie realizował zasady porozumienia za pośrednictwem resortowych jednostek i organizacji turystycznych, natomiast Towarzystwo za pośrednictwem swoich oddziałów terenowych.

§ 9.

Zmiany niniejszego porozumienia mogą być zaproponowane w każdym czasie przez każdą z umawiających się stron. Wprowadzenie zmian następuje w formie aneksu.

Porozumienie zostaje zawarte na lata 1979—1985. Może być ono rozwiązane przez każdą ze stron z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia.

§ 11.

Porozumienie niniejsze spisane jest w czterech jednobrzmiących egzemplarzach przeznaczonych po dwa dla każdej ze stron.

§ 12.

Porozumienie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego podspisania Podlega ono ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komitetu i w ,,Przeglądzie Organizacji''.

Prezes Zarządu
Głównego Towarzystwa
Br. Ostapczuk

Przewodniczący Komitetu
T. Andrzejewska

Redakcja: Główny Komitet Turystyki — Gabinet Przewodniczącego.
Administracja: Główny Komitet Turystyki — Biuro Administracyjno-Gospodarcze, 00-581 Warszawa, ul. Litewska 2/4 — skrytka pocztowa 992.
Cena zł 3,—

Zakł. Graf. „Tamka". W-wa. Zam. 13-1491/79. Nakład 7 000 egz.